కథా కౌముది

అత్తారింటికి దారేది? సి హెచ్. వి.ఎస్.ఎస్.పుల్లం రాజు

"కట్టె విరిచి పొయ్యిలో పెట్టి నట్లుగా మోటుగా, కటువుగా వుంటుంది ఆవిడ మాట. నోటికి ఎంతవస్తే అంతే, ఆ సమయంలో ఆవిడకి ఆలోచన శూన్యం. అదే నా పాలిట శాపం. అందుకే ఇలా కూలింది నా కాపురం", నెలల పసి గుడ్డుని ఒడిలో పెట్టుకుని, సముద్రమంత విషాదాన్ని భరిస్తూ, ఏడుస్తూ చెప్పింది శశి.

"చూడు, మీ అమ్మ సంగతి నాకు తెలియందా? ముందు ఆ కన్నీళ్లు తుడుచుకో. అసలు ఏమి జరిగిందో వివరంగా చెప్పు..." సముదాయిస్తూ అడిగాడు బావ.

బావకి శశి మేనమామ కూతురు. ఆమె పుట్టిల్లు అమలాపురానికి దగ్గరలో ఉన్న ఒక పల్లెటూరు. ఆస్తిపాస్తులు బాగానే ఉన్నాయి. శశి పేరుకు తగ్గట్టుగానే చక్కని చుక్క. శాంతంగా, సౌమ్యంగా, అణకువగా ఉంటుంది శశి. శశికి డిగ్రీ పూర్తి అవుతుంటేనే కుటుంబం మంచిదని, కుర్రాడు కాలేజీ లో అధ్యాపకుడని,అంద గాడని, భావించి విజయవాడలో వుండే విజయ్ తో వివాహం చేశారు. శశి తండ్రి శాంతమూర్తి, చాలా గంభీరంగా ఉంటాడు. కానీ శశి తల్లి అందుకు పూర్తిగా వ్యతిరేకం. కోపం రావడానికి కారణం అక్కర్లేదు ఆవిడకు.

"విజయవాడ నించి పురిటికి తీసుకు వచ్చాడు నాన్న నన్ను ఏడో నెలలో. వచ్చి నెల రోజులు దాటుతుండగా ఒక రోజు విజయ్ వచ్చాడు నన్ను చూడటానికి. ఆయన వస్తారని మాకు తెలీదు. అదే రోజు నాన్న ఏదో ముఖ్యమైన పనుందని బయటికి వెళ్ళాడు. పరిస్థితులన్నీ ఆరోజు నామీద పగ పట్టాయి కాబోలు..." శశి చెప్తోంది, మండువా దగ్గర సోఫాలో కూర్చున్న బావతో. గదిలో పాపాయి నిద్ర పోతోంది.

"వచ్చినప్పటి నుండి ఆయనది ఒకటే గోల. పసుపు కుంకుమగా ఇస్తామన్న రెండెకరాల భూమి ఆయన పేర రాయలేదని, రోజూ వాళ్ళ నాన్న రాద్ధాంతాలు చేస్తున్నాడట. మర్యాద గల కుటుంబ మనుకున్నాము, మనం మోస పోయా

మని వాపోతున్నాడట. పోనీ మా మావగారు వాళ్ళు ఏమీ లేనివాళ్ళా అంటే, కాదు పొలాలు, ఇళ్లు, వాకిళ్ళు అన్నీ ఉన్నాయి. కానీ డబ్బంటే పిచ్చి. నన్ను మా నాన్నని మోసం చేసి పెళ్లి చేసారంటూ గోల గోల చేసాడు విజయ్. నచ్చ చెప్పడానికి నేను ఎంతో ప్రయత్నం చేస్తూనే వున్నాను. బామ్మ వచ్చి, 'మేము మోసం చేస్తామా నాయనా! కాస్త నేను చెప్పేది విను బాబు' అంటూ సర్ది చెప్పడానికి ప్రయత్నం చేసింది. 'ముసలమ్మ గారూ! ఇది మీ వ్యవహారం కాదు మీకు సంబంధం లేదు బయటికి పొండి' అంటూ గద్దించాడు విజయ్.

ఇంతలో జరగరానిదే జరిగింది. నా భయమే నిజమయ్యింది. పెరట్లో ఉన్న మా అమ్మకు ఆ మాటలు ఎలా వినపడ్డాయో తెలీదు. విడిచి పెట్ట బడిన బాణంలా రివ్వున దూసుకు వచ్చింది. పూనకం వచ్చినదానిలా వూగి పోయింది. చూడబ్బాయి! నువ్వు చాలా ఎక్కువ మాట్లాడుతున్నావు. ఇక తగ్గు. మీ గౌరవ మర్యాదలు మాకూ తెలుసు. మీ నాన్న కి డబ్బు జబ్బు. అది నీకూ వచ్చిందా? అయినా కడుపుతో ఉన్న పిల్లని కన్నీళ్లు పెట్టించడానికి పని కట్టుకుని వచ్చావా? వెధవ సంస్కారం... వెధవ పెంపకం... అసలు నిన్ను ఇప్పుడు రమ్మని మన్నది ఎవరంట?' మా అమ్మ వీరంగం చూసి నాకు నోట మాట రాలేదు... ఏడుస్తూ అలాగే కూలబడిపోయా. దెబ్బ తిన్న పులిలా వున్నా డాయన. తెచ్చుకున్న సంచీని భుజానికి వేసుకున్నారు. ఒక్క అంగ లో రోడ్డు మీదకి వచ్చారు.మళ్ళీ ఈ గడప తొక్కితే ఒట్టు... అంటూ విసవిసా నడుస్తూ రోడ్డు మలుపు తిరిగారు". శశి చెప్పడం ఆపి కన్నీళ్లు తుడుచుకుంటూ పాపాయి ఏడుపు విని గదిలోకి పరుగెత్తింది.

ఆడపిల్ల పుట్టిందని తల్లి బిడ్డ క్షేమంగా వున్నారని వియ్యంకుడికి ఉత్తరం రాసాడు శశి తండ్రి. కానీ ఏమీ జవాబు రాలేదు. ఆ రోజు జరిగిన సంఘటనకి తను చాలా చింతిస్తున్నానని కూడా తెలియజేస్తూ ఉత్తరాలు రాస్తునే వున్నాడు శశి తండ్రి.

నెలలు గడుస్తున్న కొద్దీ ఆ కుటుంబాల మధ్య అగాధం కూడా పెరుగుతూనే ఉంది.

బావకి మేనమామ అన్నా,ఆ పల్లెటూరు అన్నా ఎంతో ఇష్టం. చిన్నతనంలో కొంత కాలం ఆ ఊర్లో చదువుకున్నాడు. అమ్మమ్మ (మేనమామ తల్లి) అతనికి ఎన్నో కథలు చెప్పేది. ఆంధ్ర పత్రికను అమ్మమ్మ గణగణా చదువుతుంటే, రోడ్డు మీద వెళ్లే వాళ్ళు కూడా నిలబడి వినే వారు. మంత్రాలు వేసేది. ముహూర్తాలు పెట్టేది. సలహాలు చెప్పేది.

పొలం పనులు పూర్తి చేసుకుని మధ్యాహ్నానికి తిరిగి వచ్చిన మేనమామను పలకరించాడు బావ. ఇద్దరు కలిసి భోజనాలు చేశారు. వసారాలో చేరి మేనమామ, మేనల్లుడు కబుర్లు ప్రారంభిస్తే వాటికి అంతే ఉండేది కాదు. గ్రామ, దేశ రాజకీయాలు,క్రీడలు, సినిమాలు ఇలా ఎన్నెన్నో వాటిపై చర్చలు. కానీ ఈసారి మేనమామ ఎంతో గంభీరంగా వున్నాడు. పొడి పొడిగా అడిగిన వాటికే సమాధానాలు చెప్తున్న మేనమామ మనసుని గ్రహించాడు బావ.

సాయంత్రమవుతుంటే స్నేహితులను కలవటానికి వూర్లోకి బయలుదేరి దీపాలు పెట్టేవేళకి ఇంటికి చేరాడు బావ. భోజనాలు ముగించి పెరట్లో వేసిన మడత మంచాల మీదకి చేరారు అందరూ. శుక్ల పక్షం రోజులవి. పెరట్లో బాదం చెట్టు, ఉసిరి చెట్టు,జామ చెట్టు, నిమ్మ చెట్టు కొంచెం దూరంలో సన్నజాజి పందిరి మరి కొంచెం దూరంలో బావి. వెన్నెల్లో అన్నీ అందంగా కనిపిస్తున్నాయి. కొబ్బరాకుల మధ్యలోంచి వెన్నెల కురుస్తోంది. బావకి బాల్యం గుర్తుకువచ్చింది. ఇంతలో హడావిడిగా వస్తోంది శశి అక్కడికి. ఏదో చెప్పాలనుకుంటోంది. "రా శశి! చెప్పు ఏమిటి సంగతులు" కూర్చోమని సైగ చేస్తూ అన్నాడు బావ.

కుక్కని తరుముదామని వెళితే పాము కరిచిందని సామెత. ఆ రోజు సాయంత్రం శశి స్నేహితురాలు సంధ్య ఇంటికి వచ్చింది. పిచ్చా పాటి తో మొదలైన వాళ్ళ కబుర్లు కొత్త మలుపులు తిరిగాయి. సంధ్య, శశి కంటే వయసులో పెద్దది. అందం,ఆస్తి తెలివితేటలు వుండే సంధ్యకు కాస్తంత పొగరు, అహంకారం ఉండేవి. కాలేజీలో చదువుకున్న రోజుల్లో.

శశి కంటే ముందుగానే సంధ్యకు వివాహమయ్యింది. కళ్యాణం కమనీయంగానే జరిగింది కానీ, పట్టుమని పది రోజులు కూడా కాపురం చెయ్యలేదు సంధ్య. పదహారు రోజులు పండుగ కూడా పూర్తి కాకుండానే పుట్టింటికి చేరింది. అయితే ఆమెది కట్నకానుకల సమస్యా, అత్తమమల తోటి సమస్యా కాదు. తన భర్త చూడటానికి చిరంజీవి లా వున్నా పడక గదిలో మాత్రం అంత సీన్ లేదని సంధ్య ఆరోపణ. మగతనం లేని వాడితో మనువు, కాపురం ఏమిటని ఆమె ప్రశ్న. నాలుగు గోడల మధ్యా, రెండు తనువుల మధ్యా ఒక మంచం మీద జరిగే రహస్యాలను, రచ్చ బండ కీడిస్తే రగడే మిగులుతుంది.

"జరిగింది పీడ కల అని మర్చిపో, బ్రహ్మాండమైన ఇంకో సంబంధం తెస్తాము. నీకు తగిన వాటితోనే పెళ్లి చేస్తా" మంటూ బాబయ్యలు,మావయ్యలు శపధాలు చేశారు. మీసాలు తిప్పిన ఆ మగ ధీరులను చూసి తన అదృష్టానికి మురిసి పోయింది.

కాలం నడుస్తుంటే ఆవేశాలు చల్లారి శపధాల సంగతే అందరూ మరచి పోయారు. అత్తారింటికి వెళ్లని సంధ్యకి పుట్టింటికే వచ్చాయి... విడాకుల పత్రాలు.

సంధ్య ఒక సారి ఏదో పని మీద రాజమండ్రి వెళ్ళింది. అక్కడ షాపింగ్ మాల్ లో అనుకోని సంఘటన జరిగింది. ఆమెకు అక్కడే కనిపించాడు తను విడాకులిచ్చిన మాజీ భర్త. అనుకోకుండా ఇద్దరి చూపులు కలిశాయి. ఒకర్నొకరు గుర్తు పట్టారు. అతనిలో పెద్దగా మార్పు ఏమీ లేదు. కానీ అతని చిటికిన వ్రేలు పట్టుకుని నెమ్మదిగా నడకలు నేర్చుకుంటున్న అతని వంశాంకురాన్ని చూసి అవాక్కయ్యింది సంధ్య. "ఏవండీ! పిల్లాడి చెయ్యి గట్టిగా పట్టుకోండి. వద లకండి సుమా" అంటున్న ఒక తీయని స్త్రీ కంఠం కూడా వినపడింది సంధ్యకు. అంతలోనే ఆమె దగ్గరగా వచ్చి పిల్లవాడిని

ఎత్తుకుంది. ఆమె భుజాన ఉన్న బ్యాగ్ ను తీసుకుని ముందుకు నడిచాడు. చేజారిన అదృష్టం లా చూస్తూ వుండగానే ఆ ముగ్గురు సంధ్య కనుల ముందు నుండి సాగిపోయారు.

అటు పగటికీ ఇటు రాత్రికీ చెందని సంధ్యలా ఆమె అక్కడే నిలబడిపోయింది.

బరువెక్కిన మనసు తో, నోట మాట రాక శశి శిల లా వుండిపోయింది. ఆమె కు సంధ్య సంగతి తెలిసి మనసు అల్లకల్లోలమయ్యింది. "శశి, ఇక వెళ్లి పడుక్కో,భయపడకు, అన్నీ సర్దుకుంటాయి" అని ఓదార్చడు బావ. కానీ, ఆలోచనలు ఈగల్లా ముసురుతున్నాయి బావ బుర్రలో. నల్ల మబ్బులు చంద్రుడు మీద దాడి చేస్తున్నాయి ఆకాశంలో. దూరంగా వున్న చెట్ల మీద జుట్టు విర బోసుకొని నవ్వుతున్నాయి దెయ్యాలు. నిద్ర పట్టక మంచంమీద దొర్లుతున్నాడు బావ.

విజయవాడ వచ్చాడు కానీ, బావ కళ్ళ ముందు శశి,మేనమామ కదులుతూనే వున్నారు. ఆఫీసులో పని చేస్తున్నా ఆలోచనలు మాత్రం శశి చుట్టూనే తిరుగుతూనే వున్నాయి.

రెండురోజులు పోయిన తరువాత విజయ్ పని చేస్తున్న కాలేజీ కి వెళ్ళాడు బావ. స్టాఫ్ రూమ్ కి వెళ్లి విజయ్ కోసం వాకబు చేస్తే,క్లాస్ కి వెళ్లి నట్లు తెలిసింది. అక్కడున్న వరండాలో నిలబడి అటూ ఇటూ చూస్తూ జేబు రుమాలుతో ఒకసారి మొహం తుడుచుకున్నాడు. ఇంతలో గంట మోగింది. క్లాసులు వదిలి అందరూ బయటికి వస్తున్నారు. దూరంగా మెట్ల మీద నుండి కిందకు దిగుతున్నాడు విజయ్

" నమస్కారం సార్... బావున్నారా" నవ్వుతూ పలకరిస్తూ విజయ్ దగ్గరికి వెళ్లాడు బావ.

ఒక్క నిముషం గుర్తు పట్టనట్లు నటించి అంతలోనే " ఓ! మీరా!... బావ కదా !" ప్రశ్నర్థకంగా చూశాడు విజయ్.

తలూపుతూ "థాంక్యూ సార్ భలే గుర్తు పట్టారు" అన్నాడు బావ హుషారుగా.

" తండ్రి అయ్యారు మీరు... శుభాకాంక్షలు... ఎలా ఉంది మీ ఇంటి మహా లక్ష్మీ?" వూహించని ప్రశ్నకు కొంచెం కంగారు పడ్డాడు విజయ్.

" నాకేమీ తెలియదండీ ..ఎవరు ఎలా దాపురిస్తే నాకేం ? చికాకుగా ముఖం పెట్టుకున్నాడు విజయ్... ఉక్రోషం ముఖంలో పొంగింది.

ఇద్దరి మధ్య మాటలు లేవు. రెండు అడుగులు నడిచారు ఇద్దరు.

"రెండు రోజుల క్రితం మా మావయ్య ఇంటికి వెళ్ళాను." విజయ్ పక్కనే నడుస్తూ చెప్తున్నాడు బావ. "నిజం చెప్పద్దూ... ఆ బంగారు తల్లి అంతా మీ పోలికే. మీ బంగారు ఛాయ... కోటేసిన ముక్కు.. ఇంకా కళ్ళ ముందే కదులుతోంది. అవును,తండ్రి పోలికలు ఆడ పిల్లకు వస్తే అదృష్టం అంటారు కదా" బావ మాటల్లో ఆనందం పొంగింది.

ఒకసారి బావ కేసి తేరి పార చూసాడు విజయ్. ఇతను చెప్పే మాటలన్నీ నిజమా అన్నట్లు. ఇంకేమి చెబుతాడో అన్నట్లు చెవులు రిక్కించాడు విజయ్. ఏమి అడుగుతాడో అన్నట్లు విజయ్ ప్రశ్నల కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు బావ.

"నేరం ఒకరిది శిక్ష మరొకరికి... భూమి మీద పడ్డ ఆ బంగారు బిడ్డ చేసిన నేర మేమిటో నాకు తెలియదు. అర్ధం లేని పంతాలతో,పట్టింపులతో ఏమి సాధిస్తారు ? బంగారం లాంటి జీవితాలని పాడు చేసుకోవడం తప్ప " కొంచెం గట్టిగానే అన్నాడు బావ, విజయ్ స్పందన ఎలా ఉంటుందో అనుకుంటూ.

కస్సున లేచాడు విజయ్" పిల్లలు తప్పులు చేస్తారు.వాళ్లని క్షమించాలి... కానీ మర్యాద మన్ననలు లేని పెద్దవాళ్లే బుద్ధి గడ్డి తిని హద్దులు మీరి ప్రవర్తిస్తే...? " విజయ్ గొంతు కోపంతో వణికింది.

మౌనమే బావ సమాధానం. స్వరం పెంచి మళ్ళి విజయ్ అన్నాడు..." చూడండి! నాకేమి తక్కువ? అందం,ఆస్తి, ఉద్యోగం ఏమి లేదో చెప్పండి ..నోరుందని రెచ్చిపోతే గుణపాఠం నేనూ చెప్పగలను...".

ఎక్కడ తగ్గాలో బావకి తెలుసు. ప్రశాంతంగా చెప్పాడు "చూడండి విజయ్ గారు! మీ మనసు నాకు అర్థమయింది. విషయం నాకు తెలుసు. మీరు చేస్తున్నది తప్పని అనలేను. కానీ..." చివరి మాటని వత్తుతోఅన్నాడు బావ.

"ఏం ఆగి పోయారే, చెప్పండి" ఉద్రేకంతో రెట్టించాడు విజయ్.

"పదండి, కొంచం ముందుకెళ్లి క్యాంటీన్ లో కూర్చుని మాట్లాడుకొందాం" ఎంతో సౌమ్యంగా అభ్యర్ధించాడు బావ. అతని మాటని కాదనలేక పోయాడు విజయ్.ఎదురెదురుగా కూర్చొన్న ఇద్దరి చేతుల్లోనూ కూల్డ్రింక్స్ వున్నాయి.

"విజయ్ నువ్వు చెప్పు. శశి ని ఓదార్చగల వాళ్లు ఈ ప్రపంచంలో ఎవరైనా ఉన్నారా?నీవు తప్ప. తల్లిదండ్రులు, స్నేహితులు చుట్టూ ఎంతమంది వున్నా ఒంటరిగా బ్రతుకుతూ పిచ్చిదానిలావుంది శశి". ఈసారి బావ గొంతు బాధ తో జీరబోయింది.

ఇద్దరి మధ్యా మరలా మౌనం పరుచు కొంది. దూరంగా వున్న క్రీడా మైదానంలో గాలిపటాలు ఎగురవేస్తున్నారు పిల్లలు. దారం తెగిన గాలిపటం ఒకటి గిరికీలు కొడుతూ చెట్టు కొమ్మల్లో చిక్కుకుపోయింది. ఖాళీ కూల్ డ్రింక్ సీసా ను టేబుల్ మీద పెడుతూ విజయ్ అన్నాడు

"మేము సంస్కారం లేని మనుషులం, మావన్నీ వెధవ పెంపకాలు... డబ్బు మనుష్యులం... మాదారిన మమ్మల్ని వదిలెయ్యండి."

పదునైన చురకత్తిని విసిరి నట్లు అనిపించింది బావ కి. పదును లేని కత్తికి ప్రయోజనం పూజ్యం. కత్తి ఎంత పదునుగా వున్నా పిడికిలి పట్టుకొనే ప్రయోజనం సాధించాలి. చెప్పడానికి ఏముంది మీ దగ్గర అన్నట్లు చూస్తున్నాడు విజయ్.

"విజయ్ గారు! నోరు పనిచేసినట్టు గా మెదడు పని చేయదు కొందరి కి. సున్నితమైన మనస్సున్న మీరు ఇది అర్థం చేసుకోవాలి. బుర్ర తక్కువ వాళ్ల గురించి ,వాళ్ల మాటలు గురించి మీలాంటి వారు పట్టించుకోకూడదు.మరొక విషయం చెప్పాలి మీకు. ఆనాడు జరిగిన సంఘటన కు మీరు మీ తల్లిదండ్రులు మాత్రమే కాదు బాధ పడుతున్న ది...". మిగిలిన కూల్డ్రింక్ ని గుటక వేస్తూ విజయ్ కేసి చూసాడు బావ. సగంలో ఆపేసిన మాటల తో కొంచెం అయోమయంలో పడ్డాడు విజయ్. "మీరూ, మీ తల్లిదండ్రులు ఆ సంఘటన కు ఎంతో బాధ పడుతుంటే, మిమ్మల్ని చూడాలన్నా మీతో మాట్లాడాలన్నా నోరు రాక, సిగ్గు తో కృంగిపోతూ ,జీవచ్ఛవంలా బతుకుతున్నాడు మా మేనమామ. ఇవన్నీ పక్కన పెట్టండి, ఆ ముక్కుపచ్చలారని చిట్టితల్లి చేసిన తప్పు ఏమిటి? తండ్రికీ తాతకి,నానమ్మ కి దూరంగా గడపవలసిన ఖర్మ ఏమిటి? వయస్సులో వున్న మీ మొగుడు పెళ్లారిద్దరు, శాపగ్రస్తులులా,ఎడారిలో మోడుల్లా దూరం దూరంగా బతకటం దారుణం కాదూ?". బావ మాటల్లో వేదన వుంది, తప్పు నువ్వు కూడా చేస్తున్నావన్న హెచ్చరికా వుంది.

క్యాంటీన్ లో నుండి బయటకు వచ్చారిద్దరు. విజయ్ ముఖం లో రంగులు మారుతున్నాయి. కొమ్మల్లో చిక్కుకున్న గాలిపటాన్నితెచ్చిన కుర్రాడు, దారం తో ముడివేసి, ఆకాశం లోకి ఎగురవేస్తున్నాడు.

"చెప్పండి విజయ్... ఏమిచేద్దామంటారు?" బావ గొంతు లో అభ్యర్థన స్పష్టంగా వినిపిస్తోంది విజయకి.

"సరే, మీరే చెప్పండి... ఏం చేయాలో..." బావ మాటలమీద నమ్మకం తో విజయ్ అన్నాడు.

"ఇదీ బంగారం లాంటి మాటంటే" నవ్వుతూ అన్నాడు బావ. "వచ్చే శనివారం సాయంత్రానికి మీ ఆవిడ, కూతురు మీ ఇంట్లో వుంటారు... సరేనా?" బావ మాటలకి నిజంగానా అన్నట్లు చూసాడు విజయ్. నూతనోత్సాహం మోహం లో తొణికిసలాడింది అతని లో. అది గమనించి "కానీ..." అన్నాడు బావ విజయ్ కేసి చూస్తూ. "చెప్పండి బావ గారు, నేనేమి చెయ్యాలో..." నవ్వుతూ అడిగాడు విజయ్.

"స్వాగతతోరణాలు కట్టండి ఇంటి కి." కదిలాడు బావ.

బామ్మ నిర్ణయించిన ముహూర్తానికి, అందరికీ వీడ్కోలు పలుకు తూ బావ కారులో విజయవాడ కి బయలు దేరింది శశి. దూరంగా నిలబడి సంధ్య చేయి వూపుతోంది.

కారు హారన్ విని పరుగులు తీస్తూ వచ్చాడు విజయ్. మనుమరాలి కి గుమ్మంలో హారతి ఇచ్చి, కోడలిని ఆప్యాయంగా ఇంట్లో కి తీసుకుని వెళ్లింది శశి అత్త గారు.

ఆ రోజు రాత్రి... కోడలు తెచ్చిన దస్తావేజులు తృప్తిగా చూసుకొని ,చదువు కొని బీరువాలో భద్రపరిచాడు విజయ్ తండ్రి. తాతా బామ్మల మధ్య రాజకుమారి లా ఠీవిగా నిద్ర పోతోంది మనవరాలు. కాపురంలో రగిలిన సమస్యల్ని దాటించి, అత్తారింటికి దారి చూపించిన బావ కి మనసులోనే కృతజ్ఞతలు తెలుపుకొంది శశి. కలహాలు తొలగి తేలిక పడ్డ

మనసులతో ఎంతో సంతోషంగా ఉన్నారు శశి విజయ్ లు. ఎన్నో నెలలు తర్వాత తిరిగి కలుసుకున్న ఆనందంలో ,ఆ శుభతరుణం లో ఆ దంపతులు బెడ్రూమ్ లో ఏమిచేస్తున్నారని అడగకండి దయచేసి.

COMMENTS